

(Kort bemærkning).

Allan Niebuhr (KF):

Jeg kan ikke udstede sikkerhed for noget, som jeg ikke selv står inde for, og som jeg ikke selv har hånd om. Men jeg er overbevist om, at med den optimisme, der er i dansk fiskeri, er det helt klart, at man er i stand til, også inden for de rammer, der bliver udstukket, at få en sund forretning ud af fiskeriet i dag.

Jeg kan ikke forstå, at fru Lene Hansen og andre socialdemokrater, der færdes blandt fiskerne, ikke får de samme positive tilbagemeldinger, som vi, der har været med til at lave aftalen, gør. For vi må indrømme, at det altså er svært for fiskerne at få armene ned over de aftaler, vi laver, i hvert fald når vi færdes blandt dem. Men det kan jo være, der er en anden dagsorden, når man er sammen med Socialdemokraterne. Det må der åbenbart være, for jeg er da helt overbevist om, at fru Lene Hansen og andre socialdemokrater færdes mere blandt fiskere, end bl.a. jeg gør.

Der er da ingen tvivl om, at jeg i hvert fald oplever, at fiskerne er utrolig tilfredse med den aftale, der er lavet, og at den sikrer deres fremtid. Så tro eller ikke tro, der er i hvert fald noget med, at fiskerne tror på fremtiden, og det er jeg glad for.

Den fg. formand (Birthe Skaarup):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører er hr. Ole Glahn.

Ole Glahn (RV):

Det lovforslag, vi behandler her i dag, er jo en konsekvens af den aftale, som er indgået mellem regeringen og Dansk Folkeparti. Igen har oppositionen ikke haft mulighed for at være med i en fælles aftale; der køres blokpolitik, og det må vi jo leve med. Så vi har hverken lod eller del i den her aftale.

Fra radikal side er vi meget imod aftalen, for vi mener overhovedet ikke, at det, som burde være i højsædet, nemlig at sikre et bæredygtigt fiskeri, bliver tilgodeset i tilstrækkelig grad. Vi mener også, at det her rammer specielt de mindre fiskere. På kort sigt bliver de rigere, fordi de nu kan sælge deres fiskerfartøjer til en højere pris, men på lang sigt er de altså uden arbejde.

Vi mener, det giver en koncentration af fiskerierhvervet, som gør, at sårbarheden for de fiskere, som overlever, bliver betydelig større. Det viser sig ved, at de firmaer, som ejer disse fisker-

fartøjer, bliver nødt til at optage store lån, og store lån giver en stor økonomisk sårbarhed og bliver en del af det omkostningsniveau, som skal gå til at betale renter og afdrag.

Det vil sige, at det bliver økonomisk nødvendigt, at man bliver mere stringent med hensyn til, hvad man lander. Jeg bruger netop udtrykket lander, og ikke hvad man fisker, for det kunne godt være, man fiskede noget, som man ikke kunne se det økonomisk hensigtsmæssige i at lande, og derved er risikoen efter vores vurdering større for, at udsmidet bliver større. Dermed skader man faktisk den fiskebestand, som vi jo alle sammen er optaget af at bevare, men hvor nogle åbenbart er sat i en økonomisk situation, hvor de ikke synes de har mulighed for at gøre det.

Det er jo et problem i det her samfund, at vi alle sammen gerne vil det gode, men i mange situationer er placeret sådan, så vi ikke føler, vi har handlingsmuligheder for at gøre det, og så gør vi noget, vi egentlig godt ved er uansvarligt i den større sammenhæng. Jeg er bange for, at det er den situation, der er kommet for dansk fiskeri. Nu skal jeg ikke trække forbindelser til landbruget i denne sammenhæng, men det kan vi jo komme ind på senere.

Vi er enige i, at der er behov for en regulering af puljefiskeriet, fordi det i sig selv giver anledning til en uklar ansvarsfordeling og en stor risiko for overfiskning.

Vi er enige i ministerens fjernelse af det objektive ansvar, som var med i det første lovudkast, men vi er generelt betænkelige ved ordningen. Vi vil nøje følge effekten af, at ministeren kan overdrage kompetencen til at træffe visse afgørelser om fartøjernes indbyrdes bytning af fangstrettigheder til producentorganisationer, brancheorganisationer eller sammenslutninger heraf. Vi ser en række problemer i det forhold, men vil følge det nøjere.

Så til den anden del af lovforslaget, som handler om det rekreative fiskeri: Der er vi altså noget usikre på, og nu bevæger jeg mig så fra fiskerisektoren op på landjorden, om man er i en situation, hvor man kommer til at skyde gråspurve med kanoner.

Er der virkelig proportioner i den politik, man her lægger op til: at forfølge fritids- og amatør-fiskere meget voldsomt og true med hårde straffe? Er konsekvensen af de ulovligheder, de begår, så voldsom for fiskeriet? Det vil vi gerne have belyst nøjere under udvalgsarbejdet.